

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 9.10.2008
KOM(2008)627 endelig

2008/0190 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

af [...]

**om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge, om
tilsyn med en sådan virksomhed og om ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF
og ophævelse af direktiv 2000/46/EF**

(EØS-relevant tekst)

(forelagt af Kommissionen)
{ SEK(2008) 2572 }
{ SEK(2008) 2573 }

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS KONTEKST

1.1. Forslagets formål

Kunder og virksomheder i EU bruger i stigende omfang elektroniske penge, der først nu begynder at erstatte andre betalingsmidler i nogle medlemsstater i forbindelse med bestemte typer af betalinger. Brugen af elektroniske penge har imidlertid stadig langt fra medført alle de potentielle fordele, man forventede for otte år siden ved vedtagelsen af direktiv 2000/46/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med sådan virksomhed (herefter benævnt "direktivet om elektroniske penge")¹.

Analysen af anvendelsen af det direktiv² har vist, at nogle af dets bestemmelser lader til at have bremset udviklingen af markedet for elektroniske penge og lagt hindringer i vejen for den teknologiske udvikling. Det begrænsede antal fuldt autoriserede udstedere af elektroniske penge og den ringe mængde af elektroniske penge, der er blevet udstedt, viser, at elektroniske penge endnu ikke er slået igennem for alvor i de fleste medlemsstater.

Nu, hvor der på EU-plan er blevet indført moderne og kohærente retlige rammer for betalingstjenester med vedtagelsen af direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked (herefter benævnt "betalingstjenestedirektivet")³, er der et presserende behov for initiativer, der kan skabe grobund for et ægte indre marked for elektroniske pengetjenester i EU.

Kommissionens forslag fokuserer på en modernisering af direktivet om elektroniske penge med særlig vægt på tilsynsreglerne for udstedere af elektroniske penge for at bringe dem på linje med betalingstjenestedirektivets tilsvarende regler for betalingsinstitutter. Det tager sigte på at bane vejen for nye, innovative og sikre elektroniske pengetjenester, sikre nye aktører adgang til markedet og fostre reel og effektiv konkurrence mellem alle markedsdeltagere. Øget innovation på betalingsmarkedet vil medføre konkrete fordele for forbrugerne, virksomhederne og den europæiske økonomi generelt. Takket være kreative løsninger vil betalingshastigheden stige, systemerne bliver nemmere at anvende, og der vil opstå nye funktioner for det 21. århundredes elektroniske samfund.

1.2. Generel baggrund

Den nuværende omsætning på markedet for elektroniske penge er utilfredsstillende lav, især fordi tilgangen af nye aktører til betalingsmarkedet efter vedtagelsen af direktivet om elektroniske penge har været mindre end forventet. I de fleste medlemsstater betragtes elektroniske penge endnu ikke som et troværdigt alternativ til kontanter. Det elektroniske pengemarkeds fulde potentiale udnyttes fortsat ikke, da det ikke har bidraget væsentligt til at stimulere forbrug og økonomisk vækst. Udestående elektroniske pengebeløb udgjorde i august 2007 kun 1 mia. EUR, mens der var 637 mia. EUR i kontanter i omløb. Ultimo 2007

¹ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

² SEK(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

var der indberettet oplysninger om 20 udstedere af elektroniske penge og 127 enheder, der var omfattet af en undtagelse.

Det nuværende direktiv om elektroniske penge blev vedtaget som respons på fremkomsten af nye kategorier af forudbetalte betalingsmidler i en kontekst med hastige forandringer i erhvervsmiljøet forårsaget af it-revolutionen. Direktivet om elektroniske penge tjente til at åbne markedet for udstedelse af elektroniske penge gennem oprettelse af "udstedere af elektroniske penge", der er omfattet af en særlig tilsynsordning. Hensigten var at indrette nogle entydige retlige rammer, der kunne bidrage til at styrke det indre marked for elektroniske betalinger, stimulere konkurrencen og samtidig sikre en passende grad af tilsyn. Direktivet har imidlertid en række svage punkter, og de har forhindret det i at levere de forventede resultater. Disse svage punkter er blevet beskrevet i evalueringen af direktivet om elektroniske penge. De skyldes først og fremmest, at de retlige rammer og tilsynsordningen for udstedere af elektroniske penge i det nuværende direktiv er utilstrækkelige.

Det første problem udspringer af den uklare definition af elektroniske penge og direktivets anvendelsesområde, der giver anledning til retsusikkerhed og forhindrer markedet i at udvikle sig. Det andet problem hænger sammen med inkonsekvensen i de retlige rammer, en uforholdsmæssigt omfattende tilsynsordning, uensartede undtagelsesregler og autorisationsprocedurer samt det forhold, at elektroniske pengetjenester er omfattet af reglerne vedrørende hvidvaskning af penge. Denne inkonsekvens i lovgivningen vil blive forværret, når først direktivet om betalingstjenester er blevet gennemført (november 2009), eftersom nogle af kravene under tilsynsordningen for betalingsinstitutter er meget forskellige fra dem, der i dag gælder for udstedere af elektroniske penge (f.eks. gælder eksklusivitetsprincippet for udstedere af elektroniske penge, mens det samme ikke vil være tilfældet for betalingsinstitutter).

Traditionelt blev betalingstjenester udbudt af banker, der faldt ind under EU's bankdirektiver. Disse direktiver blev ændret i 2006 og erstattet af direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning af direktiv 2000/12/EF)⁴ og direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning af direktiv 93/6/EØF)⁵, i det følgende benævnt "kapitalkravsdirektivet".

Elektroniske penge kan udstedes af udstedere af elektroniske penge (der med henblik på kapitalkravsdirektivet betragtes som kreditinstitutter "med særligt formål"), hvis virksomhed reguleres af direktivet om elektroniske penge. Kreditinstitutter, der falder ind under kapitalkravsdirektivet, kan også udstede elektroniske penge inden for rammerne af direktivet om elektroniske penge. Potentielle udstedere af elektroniske penge har derfor i dag to muligheder:

- de kan enten søge om tilladelse til at fungere som udsteder af elektroniske penge i henhold til direktivet om elektroniske penge, eller
- de kan søge om tilladelse til at fungere som et komplet kreditinstitut.

Direktivet om betalingstjenester danner det retlige grundlag for oprettelsen af et EU-dækkende indre marked for betalinger. Det tjener til at indføre moderne og sammenhængende retlige rammer for alle betalingstjenester i EU. Det skal være gennemført i medlemsstaterne

⁴ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁵ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

senest den 1. november 2009. Afsnit II i direktivet om betalingstjenester indeholder bestemmelser om en ny kategori af udstedere af betalingstjenester, nemlig "betalingsinstitutter". Der gælder for betalingsinstitutter en særlig tilsynsordning, der adskiller sig fra den, der gælder for udstedere af elektroniske penge og kreditinstitutter. Betalingsinstitutter må imidlertid ikke udstede elektroniske penge. De må heller ikke modtage indskud fra brugere af betalingstjenester og må kun anvende de midler, som brugerne af betalingstjenester indbetaler, til udførelse af de betalingstjenester, der er nævnt i bilaget til direktivet om betalingstjenester. Udstedelse af elektroniske penge optræder ikke i dette bilag, men indgår implicit i en af de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2006/46/EF.

1.3. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Den valgte tilgang er i overensstemmelse med de politikker og mål, der vedrører etablering af et ægte indre marked for finansielle tjenesteydelser, og den bidrager til oprettelsen af et fælles eurobetalingsområde (SEPA). Den er i overensstemmelse med Lissabondagsordenen, da revisionen af direktivet om elektroniske penge vil fremme den teknologiske udvikling og bidrage til vækst og beskæftigelse.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og deltagernes generelle profil

Med henvisning til revisionsbestemmelsen (artikel 11) i direktivet om elektroniske penge indledte Kommissionen en evaluering i begyndelsen af 2005. Som led heri iværksatte Kommissionen en offentlig høring i juli 2005. På basis af denne evaluering og den offentlige høring udsendte Kommissionens tjenestegrene et arbejdsdokument om revisionen af direktivet om elektroniske penge i juli 2006⁶.

Medlemsstaterne og de berørte aktører er regelmæssigt blevet hørt om forslagens målsætninger og indhold. To ekspertgrupper om detailbetalinger, nemlig "Payment System Government Expert Group" og "Payment System Market Group", behandlede revisionen af direktivet om elektroniske penge mellem december 2007 og juni 2008. Der har desuden fundet regelmæssige bilaterale drøftelser sted med medlemsstaterne, Den Europæiske Centralbank, betalingsindustrien (banker, udstedere af elektroniske betalinger og udbydere af mobile betalinger), forbrugerorganisationer osv.

Resumé af svarene og beskrivelse af, hvordan der er taget højde for disse

Hovedresultaterne af evalueringsrapporten og den offentlige høring er sammenfattet i Kommissionens arbejdsdokument om revisionen af direktivet om elektroniske betalinger, der blev udsendt i juli 2006⁷. De fleste af respondenterne fandt, at der var behov for at revidere direktivet, eftersom nogle af bestemmelserne efter deres mening lagde hindringer i vejen for udviklingen af e-pengemarkedet.

⁶ SEK(2006) 1049 af 19.7.2006, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

⁷ Se fodnote 5.

Under revisionsprocessen tilkendegav visse parter, at det nuværende direktiv ikke giver den fornødne retssikkerhed som følge af den upræcise definition af elektroniske penge og den upræcise afgrænsning af direktivets anvendelsesområde.

Evalueringsrapporten viste desuden, at de høje kapitalkrav samt nogle af de begrænsninger (f.eks. med hensyn til, hvilke aktiviteter udstedere af elektroniske penge må udøve) og betingelser, der følger af direktivet om elektroniske penge, lagde hindringer i vejen for udviklingen af e-pengemarkedet.

Hovedindlæggene i den offentlige høring findes på:
http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Ekspertbistand

Kommissionen har i stort omfang benyttet ekstern ekspertbistand under udarbejdelsen af dette forslag. En undersøgelse gennemført af eksterne konsulenter, en offentlig høring og input fra to ekspertgrupper har givet værdifuld ekspertise. Der er blevet afholdt et særligt møde med repræsentanter for e-pengeindustrien og Den Europæiske Centralbank.

2.3. Konsekvensanalyse

Man har drøftet en lang række mulige løsninger på de problemer, der præger de elektroniske pengetjenester, og undersøgt, hvordan de fastsatte målsætninger kan opfyldes. De to hovedproblemer (jf. afsnit 3) hænger sammen med:

- 1) Definitionen af elektroniske penge og anvendelsesområdet for direktivet om elektroniske penge.
- 2) De utilstrækkelige retlige rammer (tilsynsordning, undtagelsesregler og regler til bekæmpelse af hvidvaskning af penge).

Baseret på en indledende screening af de forskellige politikmuligheder sammenholdt med forskellige politikmålsætninger er der blevet foretaget en evaluering af fem centrale alternativer: 1) status quo 2) udsende en simpel vejledning 3) anvende tilsynsordningen for betalingsinstitutter på udstedere af elektroniske penge 4) indføre en særlige tilsynsordning for udstedere af elektroniske penge og 5) ophæve direktivet om elektroniske penge.

Med udgangspunkt i evalueringen af politikmulighederne er det den almindelige opfattelse, at en tilpasning til direktivet om betalingstjenester (jf. alternativ 3 og 4) vil være den mest hensigtsmæssige vej fremad. Begge løsninger forventes at få en positiv effekt for udviklingen af e-pengemarkedet i henseende til mængden af elektroniske penge i omløb (en potentiel stigning på op til 10 mia. EUR) og antallet af institutter (op til 120 udstedere af elektroniske penge).

Hovedfordelen ved alternativ 4 består i, at der etableres en særlig tilsynsordning, der står i forhold til de risici, der er specifikke for udstedere af elektroniske penge, og at de eksisterende indberetningskrav for udstedere af elektroniske penge fastholdes af hensyn til overvågningen af markedet. De administrative byrder vil dog blive større, men vil fortsat stå i et rimeligt forhold til direktivets formål.

Alternativ 3, dvs. anvendelse af samme tilsynsordning som for betalingsinstitutter, vil have den fordel, at det vil mindske de administrative byrder, da der ikke vil blive stillet noget indberetningskrav. Den største ulempe vil være, at det bliver mere kompliceret at overvåge markedet. Desuden hænger den pågældende tilsynsordning indirekte sammen med de risici, som udstedere af elektroniske penge løber i kraft af betalingsvolumenen, da elektroniske penge benyttes til gennemførelse af betalinger.

Alternativ 1 (status quo) eller 2 (vejledning) vil ikke gøre de retlige rammer mindre komplekse efter gennemførelsen af direktivet om betalingstjenester i 2009 og vil lægge hindringer i vejen for videreudviklingen af markedet. Alternativ 5 (ophævelse af direktivet) vil skabe retsusikkerhed og bremse udviklingen af nye elektroniske pengetjenester.

Der er adgang til Kommissionens konsekvensanalyse på følgende adresse:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_1_en.pdf.

3. FORSLAGETS RETLIGE ELEMENTER

3.1. Resumé af forslaget

Det nye forslag har en helt ny struktur. Grundet ønsket om at tilpasse forslaget til direktivet om betalingstjenester, og da samtlige bestemmelser er blevet ændret, vil det eksisterende direktiv om elektroniske penge blive ophævet og erstattet af det nye forslag.

I det følgende gennemgås de største af de ændringer, som forslaget fører med sig:

Artikel 1 og 2: Præcisering af direktivets anvendelsesområde og definitionen af elektroniske penge.

Det nuværende direktiv giver anledning til en vis juridisk usikkerhed med hensyn til, om det finder anvendelse på bestemte forretningsmodeller, og det lægger hindringer i vejen for udviklingen af nye og innovative tjenester. Som foreslået i evalueringsrapporten er det nødvendigt at tydeliggøre definitionerne af "elektroniske penge" og "udsteder af elektroniske penge" for dermed at fjerne den tvivl, der måtte eksistere med hensyn til, hvilke forretningsmodeller der falder ind under direktivet, og hvilke tjenester der reguleres af direktiv 2007/64/EF. Der foreslås en teknisk neutral og simplere definition af "elektroniske penge".

Artikel 3, 6, 7 og 9: Revision af tilsynskravene.

I dag er tilsynsordningen for udstedere af elektroniske penge nøje forbundet med tilsynsordningen for kreditinstitutter i henhold til direktiv 2006/48/EF. På basis af den kvalitative risikovurdering i konsekvensanalysen finder Kommissionen, at de nuværende tilsynskrav er for skrappe, når henses til risikoen forbundet med den pågældende virksomhed. Med det formål at lette en eventuel fremtidig indarbejdning af dette direktivs bestemmelser i direktiv 2007/64/EF og i betragtning af den tætte forbindelse mellem elektroniske penge og elektroniske betalinger er det vigtigt at sikre, at der er absolut overensstemmelse mellem de respektive ordninger for betalingsinstitutter og udstedere af elektroniske penge. Forslaget indeholder derfor følgende tilpasninger:

Anvendelse af de **kvalitative tilsynskrav** i afsnit II i direktiv 2007/64/EF på udstedere af elektroniske penge (artikel 3). De omfatter autorisationsproceduren i direktiv 2007/64/EF, som indebærer, at udstedere af elektroniske penge skal indsende en ansøgning til hjemlandets kompetente myndigheder med bl.a. en oversigt over aktiviteter, en forretningsplan, dokumentation for, at ansøgeren råder over den påkrævede startkapital, og en beskrivelse af ansøgerens former for virksomhedsstyring. De kompetente myndigheder skal senest tre måneder efter modtagelsen af en ansøgning underrette ansøgeren om, hvorvidt ansøgningen kan efterkommes eller må afvises.

Sænkning af **startkapitalkravet** fra 1 mio. EUR til 125 000 EUR (artikel 6). Startkapitalkravet betragtes som værende unødigt strengt og står i misforhold til den risiko, der løbes. Det betragtes som en væsentlig forhindring, der især hindrer mindre firmaer (der for det meste er omfattet af en undtagelse) i at søge om tilladelse til at udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge.

Udskiftning af de nuværende **krav til den løbende kapital** med nye beregningsmetoder baseret på de elektroniske pengeudstederes karakter og risikoprofil (artikel 7).

Artikel 8 og 9: Aktiviteter og beskyttelseskrav.

I henhold til direktivets artikel 1, stk. 4, må udstedere af elektroniske penge i dag kun udstede elektroniske penge og levere nært forbundne tjenester. Denne begrænsning af deres aktiviteter er ikke i overensstemmelse med den ikke-eksklusivitet, der gælder for betalingsinstitutter, der i henhold til direktiv 2007/64/EF må beskæftige sig med andet end betalingstjenester (f.eks. detailhandel og telekommunikation). Der er behov for en mere kohærent tilgang. Udstedere af elektroniske penge bør ikke nødvendigvis kun have mulighed for at udstede elektroniske penge, hvorfor der i forbindelse med hybride udstedere af elektroniske penge bør stilles beskyttelseskrav svarende til dem i artikel 9 i direktiv 2007/64/EF.

Artikel 5: Genindløselighed.

Der er behov for at præcisere genindløselighedskravene (dvs. en forbrugers mulighed for at få refunderet sine elektroniske penge, enten ved overførsel til en konto eller ved udbetaling af beløbet i kontanter) med en særlig henvisning til mobilkommunikation. Forbrugere skal til enhver tid have ret til at få indløst elektroniske penge, og det skal ske omkostningsfrit ved indløsning af det fulde beløb. Ved indløsning af en del af beløbet før kontraktens udløb kan udsteder afkræve indehaver et gebyr, der svarer til omkostningerne forbundet med gennemførelsen af transaktionen.

Artikel 10: Undtagelser.

I revisionsrapporten blev det fremhævet, at der skal findes en balance mellem forbedring af markedsadgangen, beskyttelsesforanstaltninger og forhindring af konkurrencefordrejninger. Der er også behov for at give incitament til institutter, der driver virksomhed på basis af en undtagelse, men ønsker at opnå fuld autorisation. Det foreslås, at undtagelsesordningen for udstedere af elektroniske penge bringes på linje med ordningen i artikel 26 i direktiv 2007/64/EF. En sådan ændring skal ses i sammenhæng med de lempeligere adgangskrav for udstedere af elektroniske penge.

Artikel 16: Hvidvaskning af penge.

I betragtning af de beskedne gennemsnitsbeløb, der indgår i elektroniske pengetransaktioner, kan reglerne vedrørende identifikation og registrering være uforholdsmæssigt strenge, når henses til de høje administrative omkostninger, de medfører for betalingsindustrien i en kontekst med små online eller mobile betalinger. Det nugældende direktiv indeholder ingen særlige regler om hvidvaskning af penge. Med direktiv 2005/60/EF blev der imidlertid indført en forenklet kundelegitimationsordning, der gælder i forbindelse med elektroniske penge, og forordningen om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler indeholder en tilsvarende ordning. Det foreslås, at disse småbeløb bringes på linje med dem i artikel 34 og 53 i direktiv 2007/64/EF, og at tærsklerne i artikel 11, stk. 5, litra d), i direktiv 2005/60/EF derfor hæves. Denne foranstaltning vil bidrage til at forhindre dobbeltidentifikation i kontobaserede situationer. Desuden vil de ledsageforanstaltninger, som branchen selv træffer, bidrage til at mindske risikoen. Dette vil være i god overensstemmelse med den selvregulerende tilgang på betalingsområdet (f.eks. SEPA).

Artikel 17: Ændring af direktiv 2006/48/EF.

Udstedere af elektroniske penge må ikke modtage indskud. Kreditinstitutter skal fortsat have monopol på modtagelse af indskud. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at betragte udstedere af elektroniske penge som "finansieringsinstitutter" med henblik på kapitalkravsdirektivet 2006/48/EF. Der foretages ændringer i kapitalkravsdirektivets artikel 4, stk. 5, og bilag I for at afspejle dette og sikre, at kreditinstitutter fortsat kan udstede elektroniske penge.

3.2. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for det foreliggende forslag er EF-traktatens artikel 47, stk. 2, og artikel 95.

3.3. Subsidiaritetsprincippet

Der tages hensyn til subsidiaritetsprincippet. Dette princip indebærer, at der kun træffes foranstaltninger på fællesskabsplan, hvis målene med forslaget ikke kan realiseres af medlemsstaterne alene.

Direktiv 2000/46/EF har skabt et harmoniseret indre marked for udstedelse af elektroniske penge i EU. Der står imidlertid fortsat forskellige hindringer tilbage, og de må elimineres på europæisk plan. Elektronisk handel er pr. definition et globalt fænomen, og isolerede nationale løsninger vil hæmme udviklingen af elektroniske penge. De forskellige regler og principper bør være EU-dækkende, således at de bliver ens i alle medlemsstater og dermed sikrer alle markedsdeltagere retssikkerhed og ens spilleregler.

3.4. Proportionalitetsprincippet

Forslaget tager hensyn til proportionalitetsprincippet, da det kun tjener til at gennemføre en fuldstændig harmonisering på de områder, hvor der er behov for det for at overvinde de hindringer, der ligger i vejen for udviklingen af et indre marked for elektroniske penge, og som blev fremhævet af deltagerne i den offentlige høring.

Alle de foreslåede bestemmelser har gennemgået en proportionalitetstest og intensiv høring for at sikre en hensigtsmæssig og proportionel regulering. Dette er især afspejlet i tilsynsreglerne for udstedere af elektroniske penge, undtagelses- og tilbagekøbsbestemmelserne.

3.5. Reguleringsmiddel/reguleringsform

Der er fortsat behov for en forskriftsmæssig indsats for at sikre de nødvendige retlige rammer for en harmonisering af tilsynet med udstedere af elektroniske penge og i det omfang, det er nødvendigt for især at sikre en sund og forsigtig drift af disse institutter og især deres finansielle integritet. Kommissionen foreslår derfor at benytte samme reguleringsmiddel (et direktiv).

Kommissionen foreslår et direktiv snarere end en forordning, da et direktiv er bedre egnet til harmonisering af eksisterende lovgivning. Det svarer endvidere til det instrument, der hidtil er blevet anvendt til harmonisering af regler på dette område, og til andre instrumenter på beslægtede område, f.eks. direktivet om betalingstjenester.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

5.1. Simulering, pilotfase og overgangsperiode

Der vil gælde en overgangsperiode for visse allerede etablerede udstedere af elektroniske penge, for at de kan opfylde bestemmelserne i afsnit II i dette direktiv.

5.2. Forenkling

Forslaget indebærer forenkling af lovgivningen, forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (på EU-plan eller nationalt plan) og forenkling af de administrative procedurer for private foretagender.

Der vil blive anlagt en harmoniseret og kohærent tilgang til tilsynet med udstedere af elektroniske penge svarende til den, der blev valgt for betalingsinstitutter, og der vil gælde samme regler i samtlige medlemsstater. Dette vil forenkle de administrative procedurer.

Den komplette harmonisering, der foreslås gennemført med direktivet, vil forenkle procedurerne for private aktører.

5.3. Ophævelse af gældende retsforskrifter

Vedtagelse af forslaget vil indebære ophævelse af eksisterende lovgivning. Direktivet vil erstatte direktiv 2000/46/EF.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

af [...]

om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge, om tilsyn med en sådan virksomhed og om ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁸,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁹,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁰,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2000/46/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed¹¹ blev vedtaget som reaktion på fremkomsten af nye forudbetalte elektroniske betalingsmidler og skulle tjene til at danne nogle klare retlige rammer til styrkelse af det indre marked og samtidig sikre et passende tilsyn.
- (2) Kommissionen udarbejdede en rapport¹², hvori den påviste, at der var behov for at revidere direktiv 2000/46/EF, da den fandt, at nogle af direktivets bestemmelser havde lagt hindringer i vejen for udviklingen af et ægte indre marked for elektroniske pengetjenester.
- (3) Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked¹³ er der blevet indført moderne og sammenhængende retlige rammer for

⁸ EUT C , s. .

⁹ EUT C , s. .

¹⁰ EUT C , s. .

¹¹ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

¹² SEK(2006) 1049 af 19.7.2006.

¹³ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

betalingstjenester med en samordning af de nationale bestemmelser om tilsynskravene for en ny kategori af udbydere af betalingstjenester, nemlig betalingsinstitutter.

- (4) For at fjerne de retlige hindringer for markedsadgang og gøre det nemmere at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge bør reglerne for disse institutter revideres for at skabe lige konkurrencevilkår mellem alle udbydere af betalingstjenester.
- (5) Dette direktiv bør kun anvendes på udbydere af betalingstjenester, der udsteder elektroniske penge. Det bør ikke anvendes på forudbetalte instrumenter, der kun kan anvendes i begrænset omfang, enten fordi de kun giver indehaveren mulighed for at erhverve varer eller tjenester i udstederens forretningslokaler eller inden for et begrænset net af tjenesteudbydere i henhold til en forretningsaftale indgået direkte med en professionel udsteder, eller fordi de kun kan benyttes til erhvervelse af et begrænset udvalg af varer og tjenester. Et instrument bør betragtes som et instrument, der kun kan benyttes inden for et "begrænset net", hvis det kun kan benyttes til erhvervelse af varer og tjenester i en bestemt forretning eller forretningskæde eller til erhvervelse af et begrænset udvalg af varer og tjenester, uanset salgsstedets geografiske placering. Eksempler på sådanne instrumenter er butikskort, benzinkort, medlemskort, kort til den kollektive trafik og spisebilletter. Instrumenter, der kan benyttes i forretninger, der optræder på en liste, bør ikke være omfattet af en undtagelse, da sådanne instrumenter typisk er beregnet til anvendelse blandt et netværk af tjenesteudbydere, der er i stadig vækst. Endelig bør direktivet heller ikke finde anvendelse på betalingstransaktioner forbundet med køb af digitale varer eller tjenester, der indebærer, at operatøren, i kraft af varens eller tjenestens karakter tilføjer en iboende værdi, f.eks. i form af adgangs-, søge- eller leveringsfaciliteter, forudsat at varen eller tjenesten kun kan anvendes ved hjælp af digitalt udstyr som f.eks. en mobiltelefon eller en computer.
- (6) Der bør indsættes en klar og teknisk neutral definition af elektroniske penge. Denne definition bør dække alle de situationer, hvor udbyderen af betalingstjenester udleverer et forudbetalt værdikort til gengæld for kontanter.
- (7) Definitionen bør dække elektroniske penge, der enten er lagret på en betalingsanordning, som indehaveren er i besiddelse af, eller er fjernlagret på en server og forvaltes af indehaveren via en betalingskonto hos udbyderen af betalingstjenester. Denne definition bør være tilstrækkelig bred til, at den ikke bremser den teknologiske udvikling og ikke blot dækker alle de elektroniske pengesystemer, der findes i dag på det elektroniske marked, men også alle dem, der kan blive udviklet fremover.
- (8) Tilsynsreglerne for udstedere af elektroniske penge bør tages op til revision og bringes på højde med de risici, som disse institutter konfronteres med. De bør også bringes mere i overensstemmelse med tilsynsreglerne for betalingsinstitutter i henhold til direktiv 2007/64/EF.
- (9) Udstedelse af elektroniske penge udgør ikke i sig selv modtagelse af indlån i henhold til direktiv 2006/48/EF, eftersom disse midler har særlig karakter af en elektronisk erstatning for mønter og sedler, der sandsynligvis kun vil blive brugt til betaling af begrænsede beløb og ikke til opsparing. Betingelserne for bevilling og bevarelse af tilladelse til at udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge bør omfatte tilsynskrav, der er proportionale med de driftsmæssige og finansielle risici, som

sådanne institutter konfronteres med i forbindelse med udstedelsen af elektroniske penge, uanset om de udøver anden forretningsvirksomhed.

- (10) Der er også behov for bestemmelser om startkapital og løbende kapital for at sikre en passende grad af forbrugerbeskyttelse og for at sikre, at udstedere af elektroniske penge driver deres virksomhed på en sund og forsigtig måde. I betragtning af elektroniske penges særlige karakter bør der være mulighed for at benytte en alternativ metode til beregning af den løbende kapital, dog med en vis skønsmargen for at sikre, at de samme risici behandles ens for alle udbydere af betalingstjenester. Det bør desuden foreskrives, at kundernes midler skal holdes adskilt fra de midler, som udstederen af elektroniske penge råder over til andre forretningsaktiviteter. Udstedere af elektroniske penge bør ligeledes opfylde krav om en effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.
- (11) Af forsigtighedshensyn bør medlemsstaterne sikre, at kun udstedere af elektroniske penge, der er meddelt tilladelse i henhold til dette direktiv, kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, og under bestemte omstændigheder nationale centralbanker og andre nationale myndigheder må udstede elektroniske penge.
- (12) For at bevare indehaverens tillid skal elektroniske penge skal kunne indløses. At de kan genindløses betyder ikke nødvendigvis, at de midler, der modtages til gengæld for elektroniske penge, skal betragtes som indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales i henhold til direktiv 2006/48/EF. Indløsning bør altid være en mulighed, og den bør ske til pariværdi. Der bør aldrig opkræves gebyr ved indløsning af det fulde beløb. Indløsning af en del af beløbet kan medføre omkostninger for udstederen. Der kan derfor opkræves et proportionalt og omkostningsbaseret gebyr. Dette har ingen indflydelse på national skatte- eller sociallovgivning eller eventuelle andre forpligtelser for udstederen i henhold til anden relevant fællesskabslovgivning og national lovgivning om f.eks. bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, foranstaltninger vedrørende indefrysning af pengemidler eller særlige foranstaltninger knyttet til forebyggelse og efterforskning af kriminalitet.
- (13) Medlemsstaterne bør have mulighed for at undlade at anvende bestemte bestemmelser i dette direktiv på institutter, der kun tilbyder et begrænset antal betalingstransaktioner. Institutter, der er omfattet af en sådan undtagelse, bør ikke i henhold til dette direktiv have mulighed for at udøve retten til fri etablering eller fri udveksling af tjenesteydelser, og de bør ikke udøve disse rettigheder indirekte som medlemmer af et betalingssystem. Medlemsstaterne bør dog registrere oplysninger om alle institutter, der stiller e-pengetjenester til rådighed, herunder institutter, der er omfattet af en undtagelse. Med henblik herpå bør medlemsstaterne opføre sådanne institutter i registret over e-pengeinstitutter uden at håndhæve alle eller en del af betingelserne for tilladelse.
- (14) Af hensyn til retssikkerheden bør der indføres overgangsbestemmelser, der giver udstedere af elektroniske penge, som har påbegyndt deres virksomhed i overensstemmelse med den nationale lovgivning om gennemførelse af direktiv 2000/46/EF, ret til at fortsætte denne virksomhed i den pågældende medlemsstat i en bestemt periode. Denne periode bør være længere for institutter, der har fået tildelt en undtagelse efter artikel 8 i direktiv 2000/46/EF.

- (15) Dette direktiv indeholder en ny definition af elektroniske penge, hvis udstedelse kan henføres under undtagelsesbestemmelserne i artikel 34 og 55 i direktiv 2007/64/EF, hvilket indebærer, at de forenklede kundelegitimationsregler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme¹⁴ bør ændres tilsvarende.
- (16) I henhold til direktiv 2006/48/EF betragtes udstedere af elektroniske penge som kreditinstitutter, skønt de hverken må modtage indlån fra offentligheden eller yde lån ud af midler modtaget fra offentligheden. Med det system, der bliver indført ved dette direktiv, bør definitionen af kreditinstitut i direktiv 2006/48/EF ændres for at sikre, at udstedere af elektroniske penge ikke betragtes som kreditinstitutter. Kreditinstitutter bør imidlertid fortsat have ret til at udstede elektroniske penge og udøve denne form for virksomhed i hele Fællesskabet på basis af gensidig anerkendelse og under overholdelse af de tilsynsregler, der gælder for dem i henhold til Fællesskabets lovgivning på bankområdet.
- (17) Da bestemmelserne i dette direktiv erstatter alle de tilsvarende bestemmelser i direktiv 2000/46/EF, bør sidstnævnte direktiv ophæves.
- (18) Målene for direktivet kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da de kræver harmonisering af en lang række forskellige regler, der på nuværende tidspunkt findes i de forskellige medlemsstaters retssystemer, og kan derfor bedre opfyldes på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Det er nødvendigt at kontrollere, om dette direktiv fungerer tilfredsstillende. Kommissionen bør derfor pålægges at udarbejde en rapport tre år efter udløbet af fristen for gennemførelse af dette direktiv.
- (20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁵.
- (21) Kommissionen bør navnlig have beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at tage højde for den teknologiske udvikling og markedsudviklingen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige dele af dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige dele, bør de vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol som omhandlet i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

¹⁴ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

¹⁵ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 1
Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger regler for optagelse og udøvelse af virksomhed som udsteder af elektroniske penge og for tilsyn med en sådan virksomhed samt for udstedelse af elektroniske penge.
2. Med undtagelse af artikel 5 finder dette direktiv ikke anvendelse på kreditinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 1, litra a), i direktiv 2006/48/EF.
3. Direktivet finder ikke anvendelse på tjenester baseret på instrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve varer eller tjenesteydelser i udstederens forretningslokaler eller i henhold til en kommerciel aftale med udstederen, enten inden for et begrænset net af tjenesteudbydere eller for en begrænset række varer eller tjenesteydelser.
4. Direktivet finder ikke anvendelse på tjenester baseret på telekommunikations-, digital- eller it-udstyr, hvor de erhvervede varer eller tjenesteydelser leveres til og skal anvendes ved hjælp af telekommunikations-, digital- eller it-udstyr, forudsat at telekommunikations-, digital- eller it-operatøren ikke udelukkende agerer som formidler mellem brugeren af betalingstjenester og leverandøren af varer og tjenesteydelser.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved

- 1) "udsteder af elektroniske penge": en juridisk person, der har opnået tilladelse til at udstede elektroniske penge i henhold til afsnit II i dette direktiv
- 2) "elektroniske penge": en pengeværdi som repræsenteret ved et krav på udstederen, der er lagret elektronisk og udstedt efter modtagelse af midler, og som tjener til at gennemføre betalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 5, i direktiv 2007/64/EF, og som accepteres af andre fysiske eller juridiske personer end udstederen
- 3) "udestående elektroniske penge": det månedlige gennemsnit af de forudgående tolv måneders finansielle forpligtelser i forbindelse med elektroniske penge
- 4) "betalingsvolumen": gennemsnittet af det samlede beløb af de forudgående tolv måneders betalingstransaktioner.

AFSNIT II
BETINGELSER FOR ADGANG TIL AT OPTAGE OG UDØVE VIRKSOMHED
SOM UDSTEDER AF ELEKTRONISKE PENGE

Artikel 3

Generelle tilsynsregler

Artikel 5, 10-15 og 17-25 i direktiv 2007/64/EF finder tilsvarende anvendelse på udstedere af elektroniske penge.

Artikel 4

Forbud mod udstedelse af elektroniske penge

Medlemsstaterne forbyder fysiske eller juridiske personer at udstede elektroniske penge, hvis de ikke er

- 1) udsteder af elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 1)
- 2) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1), litra a), i direktiv 2006/48/EF
- 3) udbyder af betalingstjenester som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra e) og f), i direktiv 2007/64/EF.

Artikel 5

Genindløselighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at udstedere af elektroniske penge når som helst og til pariværdi indløser pengeværdien af elektroniske penge efter anmodning fra indehaveren.
2. Kontrakten mellem udsteder og indehaver skal klart præcisere betingelserne for genindløsning.
3. Indløsning, der finder sted før aftalens udløbsdato, kan dække en del af eller hele det elektronisk lagrede beløb.
4. Ved indløsning på aftalens udløbsdato indløses pengeværdien af de elektroniske penge gebyrfrit.
5. Udstederen må kun beregne et gebyr i tilfælde af delvis eller fuldstændig indløsning før aftalens udløb. Gebyrets størrelse skal være nævnt af aftalen. Det skal stå i et rimeligt forhold til og svare til udstederens faktiske omkostninger.

Artikel 6

Startkapital

1. Medlemsstaterne kræver, at udstedere af elektroniske penge på tidspunktet for opnåelse af tilladelse har en startkapital på mindst 125 000 EUR, der omfatter de i artikel 57, litra a) og b), i direktiv 2006/48/EF omhandlede komponenter.

Artikel 7 *Egenkapital*

1. Foruden at opfylde de i artikel 6 nævnte krav til startkapital forlanger medlemsstaterne, at udstedere af elektroniske penge til enhver tid skal være i besiddelse af egenkapital som defineret i artikel 57-61, 63, 64 og 66 i direktiv 2006/48/EF.
2. Den egenkapital, som udstedere af elektroniske penge skal være i besiddelse af, beregnes enten i henhold til en af de tre metoder (A, B, C) i artikel 8 i direktiv 2007/64/EF eller i henhold til metode D i stk. 3. De kompetente myndigheder bestemmer på basis af den nationale lovgivning, hvilken metode der er den mest hensigtsmæssige.
3. Metode D: Når de elektroniske penge svarer til enten de udestående elektroniske penge eller betalingsvolumenen, alt efter hvilket beløb der er højest, skal egenkapitalen for udstedere af elektroniske penge mindst være lig med summen af følgende elementer:
 - a) 5 % af den del af de elektroniske penge, der ikke overstiger 5 mio. EUR
 - b) 2,5 % af den del af de elektroniske penge, der overstiger 5 mio. EUR, men ikke 10 mio. EUR
 - c) 2 % af den del af de elektroniske penge, der overstiger 10 mio. EUR, men ikke 100 mio. EUR
 - d) 1,5 % af den del af de elektroniske penge, der overstiger 100 mio. EUR, men ikke 250 mio. EUR
 - e) 1 % af den del af de elektroniske penge, der overstiger 250 mio. EUR.
4. De kompetente myndigheder kan på grundlag af en vurdering af udstederens risikostyringsprocesser, tabsrisikodatabase og interne kontrolmekanismer kræve, at udstederens egenkapital er indtil 20 % større end det beløb, der ville følge af anvendelsen af den metode, der er valgt i henhold til stk. 2, eller tillade, at udstederens egenkapital er indtil 20 % mindre end det beløb, der ville følge af anvendelsen af den metode, der er valgt i henhold til stk. 2.
5. En udsteder af elektroniske penge skal råde over en egenkapital, der ikke er mindre end det beløb, der kræves i henhold til artikel 6.
6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at hindre, at elementer, som kan indgå i egenkapitalen, anvendes flere gange, når udstederen af elektroniske penge tilhører samme gruppe som en anden udsteder af elektroniske penge, et kreditinstitut, et investeringsselskab, et porteføljeforvaltningsselskab eller et forsikringsselskab. Dette stykke finder også anvendelse, når en udsteder af elektroniske penge udøver anden virksomhed end udstedelse af elektroniske penge.

Artikel 8 *Aktiviteter*

1. Foruden at udstede elektroniske penge må udstedere af elektroniske penge udføre følgende aktiviteter:
 - a) udbyde de betalingstjenester, der er anført i bilaget til direktiv 2007/64/EF
 - b) yde kredit i forbindelse med betalingstjenester som omhandlet i punkt 4, 5 eller 7 i bilaget til direktiv 2007/64/EF, forudsat at betingelserne i samme direktivs artikel 16, stk. 3 og 5, er opfyldt
 - c) udbyde driftsmæssige og accessoriske tjenester med nær tilknytning til udstedelse af elektroniske penge
 - d) drive betalingssystemer
 - e) andre forretningsaktiviteter end udstedelse af elektroniske penge, under hensyn til gældende fællesskabslovgivning og national lovgivning.
2. Midler, som udstedere af elektroniske penge modtager fra brugere af betalingstjenester til gengæld for elektroniske penge, må ikke betragtes som indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler i henhold til artikel 5 i direktiv 2006/48/EF. Midler modtaget for andre betalingstjenester må ikke betragtes som indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler i henhold til artikel 5 i direktiv 2006/48/EF eller som elektroniske penge som defineret i dette direktiv.
3. Udstedere af elektroniske penge må ikke erhvervsmæssigt tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2006/48/EF.

Artikel 9 *Beskyttelseskrav*

1. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kræver af udstedere af elektroniske penge, der udfører en af de i artikel 8, stk. 1, litra a)-d), nævnte aktiviteter og samtidig udfører andre forretningsaktiviteter som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra e), at de i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 og 4, i direktiv 2007/64/EF beskytter de midler, der er modtaget fra brugerne af betalingstjenester eller gennem en anden formidler af betalingstjenester for gennemførelse af betalingstransaktioner.
2. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan kræve, at udstedere af elektroniske penge, der ikke udfører andre forretningsaktiviteter som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a)-d), også opfylder beskyttelseskravene i stk. 1 i denne artikel.

Artikel 10
Fakultative undtagelser

1. Med undtagelse af artikel 20, 22, 23 og 24 i direktiv 2007/64/EF kan medlemsstaterne undlade eller tillade deres kompetente myndigheder at undlade helt eller delvis at anvende proceduren og betingelserne i artikel 3, 6, 7 og 9 i dette direktiv og tillade, at fysiske eller juridiske personer optages i registret over udstedere af elektroniske penge, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående tolv måneder, der er gennemført af den pågældende person, herunder også agenter, for hvilke personen har det fulde ansvar, overstiger ikke 3 mio. EUR pr. måned
 - b) ingen af de fysiske personer, der har ansvaret for forvaltningen eller driften af virksomheden, har været dømt for overtrædelser vedrørende hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme eller anden økonomisk kriminalitet.

Kravet i stk. 1, litra a), vurderes på grundlag af den forventede betalingsvolumen i forretningsplanen, medmindre de kompetente myndigheder kræver en tilpasning af denne plan.

2. Juridiske personer, der er registreret i overensstemmelse med stk. 1, skal have hovedkontor i den medlemsstat, hvor de faktisk driver deres virksomhed.
3. De i stk. 1 nævnte juridiske personer behandles som udstedere af elektroniske penge. Artikel 10, stk. 9, og artikel 25 i direktiv 2007/64/EF finder dog ikke anvendelse på dem.
4. Medlemsstaterne kan foreskrive, at juridiske personer, der er registreret i overensstemmelse med stk. 1, kun må udføre nogle af de aktiviteter, der er anført i artikel 8, stk. 1.
5. De i stk. 1 nævnte juridiske personer underretter de kompetente myndigheder om enhver ændring i deres situation, der har betydning for betingelserne i det stykke. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at de pågældende personer, når betingelserne i stk. 1, 2 og 4 ikke længere opfyldes, søger om tilladelse inden for en frist på 30 kalenderdage i overensstemmelse med artikel 3. Personer, der ikke har søgt om tilladelse inden for denne frist, forbydes at udstede elektroniske penge, jf. artikel 4.
6. Denne artikel finder ikke anvendelse i forbindelse med bestemmelserne i direktiv 2005/60/EF eller nationale bestemmelser om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

AFSNIT III
GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 11
Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen kan træffe foranstaltninger for

- a) at regulere beløbene i artikel 10 for at tage hensyn til inflationen
 - b) at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv
 - c) at tage hensyn til den teknologiske udvikling og markedsudviklingen.
2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger, som har til formål at ændre ikke-væsentlige dele af direktivet ved supplerende af det, vedtages efter den forskriftsprocedure med kontrol, der refereres til i artikel 12.

Artikel 12 *Udvalg*

1. Kommissionen bistås af Betalingsudvalget, der blev nedsat ved artikel 85 i direktiv 2007/64/EF.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

AFSNIT IV **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

Artikel 13 *Fuldstændig harmonisering*

Medlemsstaterne fastholder eller indfører ikke andre bestemmelser end dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 14 *Revision*

Senest den [tre år efter udløbet af gennemførelsesfristen i artikel 18, stk. 1] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank en rapport om gennemførelsen og virkningen af dette direktiv og navnlig om håndhævelsen af tilsynskravene for udstedere af elektroniske penge, eventuelt ledsaget af et forslag om revision af direktivet.

Artikel 15 *Overgangsbestemmelser*

1. Medlemsstaterne tillader, at udstedere af elektroniske penge, der før dette direktivs ikrafttrædelsesdato har påbegyndt deres virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne om gennemførelse af direktiv 2000/46/EF i den medlemsstat, hvor de har hovedsæde, fortsætter deres virksomhed uden den i artikel 3 omhandlede tilladelse. Medlemsstaterne kræver, at disse udstedere af elektroniske penge fremsender alle relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, således at disse senest seks måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i artikel 11 kan vurdere, om udstederne overholder kravene i dette direktiv, og, hvis det ikke

er tilfældet, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at sikre, at kravene overholdes, eller om tilladelsen skal inddrages. Udstedere af elektroniske penge, der overholder kravene, meddeles tilladelse og optages i registret. Udstedere af elektroniske penge, der ikke overholder kravene senest seks måneder efter [gennemførelsesfristen for direktivet], forbydes at udstede elektroniske penge.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at en udsteder af elektroniske penge automatisk meddeles tilladelse og optages i det i artikel 3 omhandlede register, hvis de kompetente myndigheder allerede har dokumentation for, at kravene i artikel 3, 6 og 7 er overholdt. De kompetente myndigheder underretter de berørte udstedere af elektroniske penge, inden de meddeles tilladelse.
3. Medlemsstaterne tillader, at juridiske personer, der før den [datoen for vedtagelse af Kommissionens forslag] har påbegyndt deres virksomhed som enheder i henhold til den nationale lovgivning om gennemførelse af artikel 8 i direktiv 2000/46/EF, fortsætter deres virksomhed i den pågældende medlemsstat indtil den [tolv måneder efter gennemførelsesfristens udløb] uden at søge om tilladelse i henhold til artikel 3. Udstedere af elektroniske penge, der i samme periode ikke er blevet meddelt en tilladelse eller en undtagelse i henhold til artikel 10, forbydes at udstede elektroniske penge.

Artikel 16

Ændring af direktiv 2005/60/EF

1. Artikel 11, stk. 5, litra d), i direktiv 2005/60/EF affattes således:

"d) elektroniske penge som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2009/./EF (*), hvis – såfremt det ikke er muligt at overføre et nyt beløb – det elektroniske medium maksimalt kan indeholde [500 EUR], eller hvis der – såfremt der kan overføres et nyt beløb - i løbet af et kalenderår højst kan gennemføres transaktioner til et samlet beløb på [3 000 EUR], medmindre indehaveren som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2009/./EF har genindlöst mindst [1 000 EUR] i det samme kalenderår".

(*) EUT

Artikel 17

Ændring af direktiv 2006/48/EF.

1. I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 1, litra b), affattes således:

"1) "kreditinstitut": et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning".

b) Nr. 5) affattes således:

"5) "finansieringsinstitut": et foretagende, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 på listen i bilag I".

2. Som punkt 15 i bilag I indsættes:

"15. Udstedelse af elektroniske penge."

Artikel 18 Ophævelse

Direktiv 2000/46/EF ophæves med virkning fra [gennemførelsesfristen i artikel 19, stk. 1].

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 19 Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [...] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den [...].

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20 Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 21

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Kommissionens vegne

Medlem af Kommissionen